

NUŽ, KŘESTANÉ VIERY PRAVÉ

Tato piesen zní vo desateru přikázání božiem a skládal ji kněz Čapek.

Nuž, křestané viery pravé,
pilnost již přiložme,
ač jsme dříve nic nedbali,
ale již se snažme
5 boha báti!

Plnimež jeho přikázanie,
jemu se naučíce,
velikéť jest pohaněnie,
ktož uměti nechce
10 boha znáti.

Dietkyť se v tom neopozdie,
byť ho neuměly,
jednak uslyšíš zpievanie
po uliceh všady
15 od maličkých.

Pán bóh, aby lid svój spasil
zákona obého,
přikázaňie své ohlásil
skrze sluhu svého
20 Mojžieše.

Na dvú dckú kamennú popsal
tu sám svými prsty
a řka: „Jáť jsem bóh a tvój pán
vždycky ot věčnosti
i všie říše!“
25

Taktoť jest popsal Mojžieš
v knihách menovaných
Exodus a řka: „Nebudeš
mieti bohov jiných.“
30 Toť jest prvé.

„Nevezmeš jména božího
nadarmo nikoli,“
aby oklamal bližnieho,
tohoť buoh nevelí.
35 Toť jest druhé.

Šest dní abychom dělali,
pán bóh jest ustavil,
protož každý „pomni,
aby den sváteční světil.“
40 Toť jest třetie.

„Cti otce svého, matku svú,“
a také „nezabieš,
nesesmilniš, nepokradeš“
pro otplatu věčnú.
45 Již jich máš sedm.

„Nepromluviš proti svému
bližniemu křivého
svědectví.“ Počti v hromadu,
počna od prvého,
toť jest osmé.

50

Pro otce milostivého
a pro pomstu jeho
„nepožádáš domu bližnieho
ani ženy jeho.“
55 Toť deváté.

Královstvie božieho dočkáš
a oslavys jeho,
dobrē živ jsa „nepožádáš
nic bližnieho svého.“
60 Toť desáté.

60

Pane bože, daj svobodu
všem, ktož tě milují,
ať vyznávají tvůr pravdu
všudy, kdež jsú koli
po křesťanství.
65

Požádajme všickni toho,
byť nám byl oznámen že
bóh otec, syn i duch svatý,
říká vespolek: Amen,
70 amen, amen!

70

2: vynasnažme se, přidiňme se – 8 pohanění hanba – 11 se neopozdě nezůstanou
adu – 13 jednak stále – 17 zdkona obého: Starého i Nového zákona, tj. před pří-
dem Kristovým i po něm – 21 na dvou deskách (duál) na dvou deskách – 25 i vše říše
eho světa – 27-28 menovaných Exodus zvaných Exodus (2. kn. Mojžíšova); tam
i tero přikázání v kap. 20,3-17 – 33 aby oklamal abys oklamal – 37 jest ustavil
novil – 48 počti spočítaj – 52 pro pomstu pro trest, pro odplatu – 65 po křesťanství
festanském světě – 67: aby nám byl zjeven, abychom poznali

NUŽ, VY ŠEVCI VIERY NOVÉ

- Nuž, vy ševci viery nové,
vámtě přikázáno,
aby kuože zuby tálí
nechajíce sváru.
5 Tot jest prvé.
- Jiné budem spravovati,
sami sebe nechámy:
toť jest písmo nalezeno
za mastnými krámy.
10 Tot jest druhé.
- V pátek budem maso jiesti
a v sobotu také,
v neděli chodiec páliť,
toť jest dielo svaté.
15 Tot jest třetie.
- Vezmúc cepy a palice
budem lidí bítí:
nebesa nám připravena
v satanový řiti.
20 Tot jest čtvrté.
- Zabím occe nebo bratra,
umyji se v krvi;
pakli mi co máti přídí,
za vrch babu zvikli.
25 Tot jest páté.
- Pobeřme se k dobrým mistróm,
tu bude co bráti;
ve dne i v noci bez přestání
vždy budem žráti.
30 Tot jest šesté.
- Požádajžme všickni toho,
bychom mohli vzti
moci, kvaltem i násilím,
leda my mohli míti.
35 Tot jest sedmé.

- Pobeřme jim ovce, koně
a zajmem jim krávy;
tut nás budú poklínati
mužie, ženy, báby.
40 Tot jest osmé.
- Již nebudem víc orati,
ani budem žieti,
jedno vždycky den ode dne
spolu budem přieti.
45 Tot jest deváté.
- Bópomozi, milá bratřie,
z té dobré můdrosti,
opustice všecko dobré,
přídržme se zlosti.
50 Tot jest desáté.
- Již sme všecko dokonali,
řečemež spolu: Amen;
srdeč sú v nás zkameňala
jakžto pravý kámen,
kámen, amen.
55

2 vámětě vámtě je – 3 aby tálí abyste roztahovali – 5 prvě: tj. přikázání – 6 spravovati napravovati, opravovati – 8 písmo zákon, přikázání – 9: za krámy řezníků – 13 pdlití zapalovati, zakládati požáry – 21 zabím occe zabili otce – 23 přidi řekne, domluví – 24 za vrch za hlavu, za vlasy; zvikli zacloumám – 31 požádajžme požádejmež – 33 kvaltem mocí, násilím – 34 leda jen když, jen aby – 38 poklínati proklínati – 46: pomoz bůh, milí bratři! – 52 řečemež (asi m. rečemež) řekněme – 53 sú zkameňala zka- meněla

(VIKLEFICE)

Stala se jest příhoda
nynie tohoto hoda,
že jedna viklefice
5 pozvala k sobě panice,
a chtiec ho vieře naučiti

a řkúc: Pro Ježiše,
přid ke mně velmi tiše!
Chci tě vieře naučiti,
ač ty mne chceš poslúchaty,
10 chciť písmo otevřiti.

Panic viklefce odpovědě
a na ni velmi mile hledě
řka: Já chci rád vše učiniti,
ač ty mne chceš naučiti
15 v tvém zákoně býti.

Vece viklefka: Zezři na mě,
paniče, přid ke mně
až po klidu,
když tu nebude lidu;
20 chciť písmo zjeviti.

Panic bez meškání
učini jejie kázanie.
Po večeři v neděli,
když uhlédal svů chvili,
25 přišel jest k ní tiše.

	Vece viklefice bez lenosti: Vítaj, môj milý hosti, co sem dávno žádala, po némž má duše prahla!		Nuž, vy mladí jinoše i vy nádobné panoše, kteří chcete zákon uměti, máte se k bekyniem ptáti, od nich se učiti.
30	Rač ke mně vstúpiťi, se mnú málo poseděti, chtieť písmo vyložiti, bibli i také čenie; s námať žádného nenie, budeš sám obierati.	65	Svědomyť sú zákona, Regum knih i Šalomúna, tak Davida v Žaltári viece než někteří faráři. Muožte jim rádi slúžiti.
35	Tuť mu bába biblí vyloži, dvě kapitole vyloži pěkné, velmi okruhlé; k hruškám byšta podobné a tak velmi bílé.	70	Sladkét mají výklady, úplné, beze všie vady. Komuť jich dadí požiti, muož dobře vesel býti. Rač je, bože, ploditi!
40	Panic vece bez strachu: Podáš jich sem, milá brachu. Je se biblí rozkládati a kapitol vykládati s večera až do světu.	75	
45	A když poče svítati, panic se chtieše pryč bráti. Viklefice se ho chváti a řkúc: Zdeť jest ostatni, se mnú jitřni dokonati.		2 <i>hoda svátku</i> – 3 <i>viklefice</i> : stoupenkyně učení Víklefova nebo Husova, bekyně (srov. pozn. k v. 4 předch. skladby) – 9 <i>ač chceš chceš-li</i> – 15 <i>v tvém zákoně</i> v tvé řeholi, u tebe – 16 <i>sezří</i> (m. <i>vsezří</i>) pohlední – 22 <i>uční</i> (aorist) učinil, splnil; <i>kázanie</i> příkaz – 24: když zpozoroval, že přišla jeho chvíle – 26 <i>bez lenosti</i> bez váhání, neprodeně – 33 <i>čenie</i> evangelium – 35: budeš je mít sám pro sebe – 36 <i>vyloži</i> vyložila – 37 <i>dvě kapitole</i> (duál) dvě kapitoly (tj. řadra) – 39 <i>byšta</i> (duál) byly – 43 <i>je se rozkládati</i> jal se rozbirat – 45: od večera až do svítání – 46 <i>poče počalo</i> – 47 <i>chtieše</i> chtěl – 48 <i>se ho chváti</i> chytla ho, chopila se ho – 49 <i>zdeť jest ostatni</i> tady zůstaneš – 50 <i>jitřni</i> ranní pobožnost – 51 <i>začechu začali</i> ; <i>Te deum laudamus</i> Tě, boha, chválíme (začátek církevního chvalozpěvu); <i>zhóru</i> (m. <i>vzhóru</i>) vysokým hlasem – 52 <i>k dvoru</i> k společnosti – 55: jali se zpívati vysokým hlasem (diskantem) – 56 <i>skonašta</i> (duál) skončili – 57 <i>se objašta</i> (duál) objali se – 62 <i>nádobné panoše</i> sliční mladí páni – 64: máte vyhledávat bekyně – 66 <i>svědomyť</i> sú jsou znalé, znají – 67 <i>Regum knih</i> : Knih královských (část bible); <i>Šalomúna</i> : Šalomounovy Písne písni, popř. Knihy moudrosti, jejíž autorství bylo připisováno rovněž Šalomounovi – 68 <i>Davida v Žaltáři</i> : Knihy žalmů (rovněž část bible) – 73 <i>dadí požiti</i> dají užiti, ochutnat – 75 <i>ploditi</i> množiti, podporovat
50	Začechu <i>Te deum laudamus</i> zhóru, jakž slušie k tomu dvoru ještět se diškantovati.		
55	Když sú jitřni skonašta, pěkněť se mile objašta, v boži lásce i v milosti. Nebyo tu nemilosti, což mohu znamenati.		